

Р Е Ш Е Н И Е

гр.Перник, 19 април, 2012 г.

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд – Перник, касационен състав, в публично заседание на двадесет и осми март две хиляди и дванадесета година, в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Стефан Станчев

ЧЛЕНОВЕ: Емилия Иванова

Слава Георгиева

при секретаря Е.В. и в присъствието на прокурор Стефанова, като разглежда докладваното от съдия Станчев к.н.а.х. дело № 115/2012 г. по описа на съда, за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на гл. XII от АПК.

Образувано е по касационна жалба на Л.Г.К.,***, против решението, постановено по н.а.х.д. № 1733/2011 г., на Районен съд гр.Перник с което е потвърдено изцяло наказателно постановление № 4282/19.VIII.2011 г., издадено от началник сектор “ПП” ОДМВР Перник.

С потвърденото наказателно постановление на касатора К. на основание чл.179,ал.3,т.4, пр. първо от ЗДвП е наложено административно наказание: „глоба в размер на 300 лв., за това, че е управлявал МПС с рег. №*** без валиден винетен стикер и без платена винетна такса.

В касационната жалба се правят оплаквания свързани с всичките касационните основания по чл.348 от НПК, приложим в настоящото производство. Сочи, че районен съд не е изследвал въобще относимостта на представени с въззивната жалба доказателства; че незаконосъобразно не е отменил наказателното постановление за това, че при наличието на годни доказателства за платена винетна такса е развил мотивите и правните изводи еднопосочно в унисон със заложеното в НП. Касационната жалба отговаря на изискванията по чл. 212 от АПК. По същество се иска отмяна на съдебното решение и потвърденото с него наказателно постановление.

Ответникът по касационната жалба - Областна дирекция на МВР, не изразява становище по жалбата.

Окръжна Прокуратура – Перник, чрез своя представител поддържа в подробно изложени мотиви, че жалбата е неоснователна и следва да се потвърди решението на районния съд.

Административен съд - Перник, като взе предвид доводите и становищата на страните, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в срок, от страна в административно наказателното производство.

Разгледана по същество е основателна.

В хода на производството пред въззивната инстанция жалбоподателят е представил талон за закупен на 22.VII.2011 г. винетен стикер. Представената квитанция № 1-00 4499461 е от А “ПИ”, оторизиран разпространител и издател на винетните стикери за републиканската пътна мрежа. На квитанцията посочен номер на винетката – “0191928”; има отбелязване, че винетния стикер е месечен, считано от 22.VII.2011; заплатена е такса от 25 лева, каквато е

стойността на винетния стикер за месец, придружена с фискален бон от същата дата. От този фискален бон се установява, че винетния стикер е закупен от бензиностанция ОМВ, оторизиран разпространител и търговец, предлагащ тази услуга за водачите на МПС. На квитанцията от А "ПИ" е посочен номер на превозното средство. Номерът е изписан достатъчно грамотно, а именно *** в разграфено поле, като е посочено че винетния стикер е закупен за този автомобил. Приложен е и отрязък от винетния стикер, върху бар кода от който се четат числата "0191928", с отбелязване, че този отрязък е за "месечна винетка за 2011 г., за категория 3".

Независимо от пространното преразказване на факти в съдебното решение, в това число преразказ на АУАН, НП, свидетелски показания, по отношение на тези приложени със жалбата доказателства, районен съд е взел отношение за нещо, което му било общоизвестно, но на касационният състав това, че дистрибуторите на винетни стикери били недобросъвестни нито е известно, нито е общоизвестно. Игнорирането на тези доказателства, подробно описвани по горе и неоспорвани от представител на АНО налагат единствено извода, че решението на районен съд е незаконосъобразно и следва да се отмени. Хипотетичните предположения, че придружаващите жалбата писмени доказателства може да са манипулирани, че поведението на жалбоподателя евентуално провокира изработване на писмени или веществени доказателства за да се избегне административно наказателна отговорност и се премине директно към наказателна такава, както се мотивира районен съд предполагат нарушение принципа на безпристрастност на съда в който и да бил съдопроизводствен процес. Нормално е такива съждения да има в обвинителен акт, който по принцип се изготвя от страна в наказателния процес и е въпрос на доказване на обвинителна теза в едно състезателно производство. Не е нормално, без никакви преки или косвени доказателства, съд който решава конкретен спор на основание закона и доказателствата, излагани от участващите в процеса страни да изразява предположения по процесуално поведение на страна, достоверност на доказателства или да се взема становище какво е следвало да извърши конкретния нарушител.

Съдът има достатъчно правомощия да провери или да възложи извършването на проверка от страна на специализирани служби достоверността на факт, който се материализира пред него. Друго, самият АНО, чрез когото е подадена жалбата не е взел отношение към тези доказателства, т.е. липсва насрещно оспорване, което *par excellence* освобождава съда от това да прави предположения дали са действителни, дали са неистински, дали са подправяни и т.н., представените от жалбоподателя доказателства.

На основание на изложеното касационен състав на Административен съд Перник, приема, че към момента на проверката – 6.VIII.2011 г., 6,50 часа, касаторът е имал меродавни доказателства за платена винетна такса, считано от 22.VII.2011 г., както и че винетния стикер не е бил залепен на указаното място. Наказанието на жалбоподателя е наложена на основание чл. 179, ал. 3, т. 4, пр. 1 от ЗДвП за това, че управлява МПС, за което не е заплатена винетна такса по чл. 10, ал. 1, т. 1 от Закона за пътищата. От неоспорените от страна на АНО доказателства, съпровождащи жалбата съдът прави извод, че нарушението по тази разпоредба не е безспорно установено. Това налага да се приеме, че издаденото наказателно постановление е незаконосъобразно и следва да се отмени, наред с потвърдителното решение на районен съд. Съдебният акт не може да се базира на едностранно приети за достоверни доказателства, а противопоставените доказателствени средства да се игнорират без да има

законово основание за това или същите да не кореспондират по никакъв начин с релевантния за образуваното административно наказателно производство релевантен юридически факт. Не е място в това производство да се отчете, че действително има извършено нарушение, но то не би могло да се санкционира по реда на вмененото на касатора административно нарушение.

По изложените съображения, съдът

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ решение № 1190, постановено по нах дело № 1793 по описа на районен съд Перник, като ПОСТАНОВИ

ОТМЕНЯ наказателно постановление № 4282/19.VIII.2011 г. на началник сектор “ПП” ОДМВР Перник, с което на Л.Г.К., *** е наложено административно наказание глоба в размер на 300 /триста/ лева на основание чл. 179, ал. 3 т. 4, пр. Първо от ЗДвП, за това, че на 6.VIII.2011 г., около 6,50 часа, движейки се по републиканска пътна мрежа посока София – Дупница, в района на ПВ “Даскалово”, общ. Перник, управлява МПС – лек автомобил с рег. №***, без валиден винетен стикер и без платена винетна такса по чл. 10 от ЗПътищата за движение по републикански пътища, нарушение по чл. 139, ал. 5 от ЗДвП.

Решението не подлежи на обжалване.

Председател: /п/

Членове: 1./п/

2./п/